

ZALA-KÖZLÖNY

előbb: „ZALA-SOMOGYI KÖZLÖNY.”

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőben, anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők: NAGY-KANIZSA Viasztóház. Bérmentés levelek csak ismert munkatársaktól fogadottnak el. Késiratok vissza nem küldetnek.

Előfizetési ár:
Egy évre . . . 8 ft.
fél évre . . . 4 .
negyed évre . . . 2 .
Egy szám 10 kr

Hirdetések
6 hasábos petitsorban
7. sorozásig 5. és minden
további sorért 5 kr.
NYILTFÉRBEN
soranként 10 kr-ért
vételnek fel.
Kiosztási illeték minden
egyes hirdetésért külön
30 kr fizetendő.

N. Kanizsaváros helyhatóságának nemkülönböztetve a „n. kanizsai kereskedelmi s iparbank“, „n. kanizsai takarékpénztár“, a „zalamegyői általános tanítótestület“, a n. kanizsai kisdud-nevelő egyesület“, a „soproni kereskedelmi s iparkamara n. kanizsai külvárosi bizottsága“ s több megyei és városi egyesület hivatalos értesítője.

Hetenként kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Kanizsa, máj. 16. 1878.

A nagy-kanizsai tűzoltó egylet választmánya a napon ülést tartván, a számosan előfordult folyó ügy elintézésén kívül az egylet derék elnöke Valbach Mór ur lemondása és ezzel kapcsolatosan a f. évi május 30-án megtartandó nagy gyűlésre előkészületek szövege hozatván a tanácskozmány tárgyát képezék, miután pedig nem hivatalosan az igen tisztelt olvasót a téren farsztrani, de igen ezúlnk Kanizsa város felkés közönségéhez néhány sorban fordulni kívén őt, hogy a tűzoltó egylet pártolása körül tömörülni s ezzel e nemes és jótékony intézetet gyarapítani sziveskedjék.

A tűzoltó egylet már 5 éven át fennáll, működése által bebizonyította életképességét, bebizonyította, hogy az egylet tagjai életük feláldozásával mennyi áldást és hasznot hoztak a rész közepette kétségbeesettek fájdalmainak enyhítésére, ezt főle megtagadni nem lehet, mert számos esetben a családok vagyona és személye megmentésében heroicus odaadással működött, — miután azonban ezen derék intézet ügybuzgó főparancsnoka Ilenc Antal ur is a választmány előtt kijelentette, ha a tűzoltó működő testületnek napontai apadását mint az intézet megrottására irányított sajnós körülményt a város közönsége figyelmébe nem veszi, az átvállalt felelősséggel fogva a lepadat működő tűzoltó legényekkel szemben a tüz esetekkel egyáltalán a várakozásnak meg nem felelhet, nehogy ezért őt bármilyen felelősség érhesse később az intézet vezetésétől vissza lépni s azt másoknak átengedni.

Sajnos uraim ezen aggasztó körülmények fenn állanak, mert az egyletből töb-

ben aggkoruk, mások a város területéről történt távozásuk miatt kiléptek, ezek helyei azonban új belépők által nem pótolatván, most egy tátongó úr van, melynek beöltése, hogy az intézet fennállhasson mulhatlan szükséges, ismét kiindulva a választmány első és legszentebb kötelességének ismeri a minden jó és nemes iránt lelkesülő város közönségéhez fordulni kívén őt, hogy magas hivatásánál fogva az intézet pártolását eszközölni ne terheltség, evégből kebeléből többeket kért fel meg arra nézve, hogy mint a mulhatlan szükséges pártoló tagok ugy a még fontosabb működő tagok szaporítása érdemében személyes megkeresésük folytán az intézetnek minél több hasznos polgárt megnyerjenek, miután pedig az eddigi tapasztalatok szerint igen számosak azok szakmai, kik ellenvetésül azt hozzák fel, hogy a tűzoltó egyenruha előállítását nyomott anyagi helyzetüknél fogva sajátjokból előállítani nem képesek ez az óka, hogy eddig is az intézettel távol maradtak, ezen kételyek eloszlatására a választmány azon ajánlatot teszi, hogy elfog követni mindent a város tanácsa és képviselőségénél, hogy ezen bajon azzal segítve legyen, mikép az ily igazolt szegények az egylet részéről az egyenruhával ellátassanak, hogy erre vonatkozó kiadások minő alapbóli fedezése elrendeltessek.

A tömörülés szükségességét annál inkább is fennforgónak látja a választmány, mert a közel jövőben bekövetkező aratással ismét nagyobb mennyiségű szalmás gabna lesz a város területére beszállítva a mikor is a gyű anyagok szaporulatát a tüz esetek kiterjedése csak alappában nyerve, nagyobb erőnek igénybe vételét vonja maga után.

Fel tehát tisztelt polgártársak egyesüljünk a jó és nemes cél körül, ugy lesz isten áldása működésünkön és polgártársaink vagyona biztosítva.

A kanizsai tűzoltó egylet választmánya.

Emlékirat

a balaton-füredi Horváth féle pabotának, mint törzsvagyonnak a haza és nemzet szabadságáért életet, vagyont és családi nyugalmat feláldozott és jeláldozni kész honvédek özvegyei és árvaí sorsának javítása érdekében.

Midőn a jelen tervjavaslatot az ország igen tisztelt képviselői előtt tisztelettel bemutatni bántokodom, csakis három szempont vezet.

1. A nemzet becsületét tartozását a legmagasabb eszmét képviselő honvédsereg irányában leróni, minthogy fájdalom az mindédig nem azon arányban történt, amiben azt az eszme és elv magasossága megkívánta volna.

2. Hazánknak azon egyetlen furdóját, mely egyedül emelhet világlejtelenségre, a haladás és felvirágzás előmozdításával az ország oly központjává teremteni, ahol a nemesebb társadalmi kör meghonosítása által nemes emberek, hanem az ország kulturális és anyagi érdekei is gyorsabb fejlődést nyerhessenek és a moderna társadalom benne gyújtópontját találhassa.

3. Az ily szentsége és magasossághoz mérten, ugyszólván csakély áldozattal oly alapot alkotni, melyből a nemzet becsületbeli tiszteletadója a honvédség számára századokon át kiapadhatatlan csörgedezzek.

Nem! az föl nem tehetem, hogy a lovasgiasság és hazafiság tekintetében kiváló hibern álló magyar nemzet, azok irányában legyen tartózkodó és szűkebbül, kik minden néven nevezhető földi kincseik közekára tételével Magyarországot a szabad országok sorába iktatták, s kiket talán a legközelebbi percz ismét

élet-halál harcra fog szólítani a nemzet igazai mellett.

Isten óvjon meg bennünket attól, hogy azokról feledkezzünk meg, kiket dicsőségünk és szabadságunk teremtőt, jeleséink és nagyjaink között legelőli kell említenünk, mert akkor a haladó idő nem a művelt Nyugat, hanem az ébredni kezdő Kelet legvadabb népei között említené bennünket.

Egy magányos embernek, ki nemcsak saját érdekeit és hasznát tekinti, hanem a jövőben gyermekei hasznára és élvezetére is gondol, biztos és tartós jóvedelmet nyújtana az ilyet, mely 10 év alatt nemcsak a befektetett tőkét egészen visszaadná, hanem az illető tulajdonosnak évek során át elpusztíthatatlan jóvedelmet is szolgáltatna.

Itt nem többről és nem kevesebbről van szó, minthogy a Balaton-Füred egyik legeszebb pontján álló Horváth Agoston-féle palotát, mely a legjóvedelmesebb szálloda és vendéglő gyanánt alkalmas ható, a honvédek menedékei és üdülési helyeül, özvegyeknek és árvaíknak pedig segélyezési forrásul örök időre megvásároljuk.

A palota kialakított ára 99,600 o. é. forint 120 szoba butorzatával együtt. 80,000 forint tíz év alatt törlesztendő; de a hitelnek, agymint a bérlő és a tulajdonos a meghatalmazottjának hazafisága, magasabb értelme, minden kedvezményt biztosítva nemes cél elérhetésének érdekében.

Ha az ország mai nap is a régi fény, megelégedés és anyagi jólét kedvezményeivel köztül volna egy Szechenyibes, Károlyihoz vagy Sinához sat. hasonló nagy ur, maga kifutná azt a huszezer forintot, mely épen elegendő volna arra, hogy e palota a nemzet tulajdonává váljék, mely a mellékelt szoba számának szerint minden 100 nap alatt 20,000 forint körül jóvedelmehet az általam említett nemes család. Ez lehetne a római költő szavai szerént: „Monumentum aere perennius.“

Valóságos hazafi bűn lenne, ha a kormány vagy annak félrevonulása esetében, a nemzet ezen künáldozó alkalmat elmulasztaná, és a nevezett palotát meg nem venné.

TÁRCZA.

Az átok.

(Ballada.)

Vége a harcznak, béke van! Így ír Hős Ali hírt haza vágyva:
Futna, repülne, de nem bír: —
Egy keze a lóba levágva.

Hallja e hírt szép Zulima neje,
Néma haragot reszket az ajka:
Csaknem elájul rögtön bele,
S kitér az indulat heve rajta:

„Csókna kezével nem ülel engem,
Nem — soha esküszöm égbe;
Héna tagokkal nem öltemben,
Köldeni nem fogok érte.“

„Haza ha mégis jönni talán,
Be ne erőszke a szolga:
E küszöb itt enyém, neki már ma
Nemmi helye itt, semmi dolga.“

„Lesz a helyébe más, vigye őrdög,
Nem siratok, nem bánom,
Gyuszot a szivekre érte nem ütök,
Lesz, ki megosztja magányom.“ —

Vau vigalom, szép Zulima mulat
Es h a t a r t a l a n őrsme, kedve;
Járnak is oda szép, véli urak,
S a harc csanak végre feloldé.

Benn lakoma, vig asztali láрма,
Kinn egy „csókna vités“ vár sziv szakadva
Oh, de hiába a kapu zárva,
Nem könyörül meg senkit se rajta!

Éltémolog onnan, alig hogy
Hír menai tovább a hoya? merre?!
Böktérítés — csuda? — kitogy
S átkot zokog árva keserve.

„Verjen az isten szívtelen asszony,
Váljon őrsme a bura e gyönyör
Vajha téged is érne el, azon
Koldusi sora, a mi engem gyötör!“

S megv meszse vidékre ontán,
Mint Sodomából Lóth sietősen;
Mankója kísér az útja:
Ez jutalom, hogy harcokba hősien. — —

Louisa futással tűnnek az évek,
Még neki őrséget egy sem hozta:
Bujdosik egyre árva szívének
Régi keserve gyötri kínozza.

S egyszer a mint ép ballaga — egy nő
Nzemköt jön vele és csupa rongy s folt:
„Oh, egek! — így kiált — hiszen ez ő —
Igen e koldus Zulima volt.“

KELEFY GY.

A karvaly.

Léteznek madarak, melyek saját természetü viszonyaik, ember iránti föltűnő ragaszkodásuk, vagy egyéb kitünőbb — állati ösztönből származott tények következtében — ámbár inkább akaratlanul — de mégis fölkeltek irányukban a természetbarát érdeklődésűt.

Egy-egy kedvesebb alak — mint elválhatlan hű lakótársunk s színyas barátunk idezi föl irányában rokonszenvűnkét; mások jöndulatból kelt hasonhajó működésük következtében lesznek föltűnőbbek, melyek hivatva vannak a természet háztartásában — működésük által oly helyeket betölteni, melyek pusztán maradásá az ember érdekeit talán kártékonyan érintené sőt talán megcsorbítaná. Vannak aztán ismét mások, a melyek mint gonossz kópék, javithatlan naplopók tűnnek föl.

Es utóbiak közé tartozik a k a r v a l y

is. Ő valóságos vad pásztárvista jellemű, alváló észjárással, a mely a tündöklő szellemi tehetségét csak gaz csinyek kóholására és kivitelére használja.

Ő nem csak furfangos, mint egy alkusz, hanem ravasz és jellemetlen mint az olasz bandita. Azonban ő nála teljesen hiányzik azon genialitás, a mely az olasz Porporatókat, Rinaldó-Rinaldiniket fel legzse, ahogy nemondjam — a szeretetre-méltóság egy nemevel, sőt dicsőséges nimbuszsal voná körül.

A karvaly ravasz intricus, melyről teljesen meggyőz bennünket azon föltűnő álcázása, mely alá könnyed humorral végrehajtott csinjeit rejteni szokta.

Valóban, ha vissza szemekkel meggyőződünk ügyességéről; nem tagadhatunk meg tőle némi diplomatai könnyűséget és erélyt, s mi több, a fentebb kérésbe vont genialitás egy bizonyos árnyalatát. Azonban, ez csak rövid illuzió szűlté fázsi kép, csifra románca, a mely azonnal elenyésszik, és rombadól a tapasztalatok biztos tetelei mellett, mely csalhatatlanul bebizonyítja és igazolja a valódiságot; a melyek mellett a szép színen föltűnő vagyó ábrándos szellemi képletek halomná törpülnek, s valódi értékkük le szállítottnak. Es méltán!

Hiszzen — a karvaly előtt a rokonsági kötelekek, szokás, erény csak ismeretlen valmik; tekintetbe véve jellemét, ily erkölcsökre gondolni is merő mánia. Ő — a tekintélyeket nem csak lenéni, hanem megveti és megdobálja; ezért a társadalomból kitaszítottot, és megvetetett mint egy pária, kinek csak csomány és szemtelen cinyamusa határt nem ismer, s ki magát saját éneje földe emelni igyekszvén —

csak visszahatásoknak lesz teremtoje, és véres megbotulója. Mert ha nincs, ugy saját maga teremti helyzetet, a mely aztán néha igen kritikus, s nem mindég saját éneje viseli benne a fő auctor szerepét.

Ha közelebről megismerkedünk a karvalylyal — meg fogunk győződni, hogy ome száryas róka semmirekellőségében sokkal tovább megy, mint azon egyének — kik ámbár a társadalomban meg türetnek — de erkölcsi — illetőleg becsületi fogalomból — onnan kiszáratnak, a mi azonban nem tartja vissza őket, hogy szemtelentül oda be ne tolakodjanak.

E madár valóságos önszó, könnyelmű kalandor, — de egy különös s a maga nemében igazán ritka jellemmel. Mert könnyelműsége egyáltalán nem hasonlít az olyan egyénekhez, a kiknek elhatározásai a pillanatra behatásai alatt születnek, s kik soruk jobrafordulattól képepek süvegük egyik vagy másik irányban bekévesei után hajháznai, s mig ismét mást nem gondolnak.

A karvaly könnyelműsége egészen más jellegű, ámbár a pillanatok behatásaitól ő sem egészen ment, de ezen behatások leginkább szenvedélyeire bírnak befolyással, a dühös haragját élesítik föl — leginkább az üldözésre kizemelt zsákmány ellenében.

A karvaly könnyelműségével is csak ugy vagyunk, mint egyéb sajátságával; igen hajlandók vagyunk valódisága felett kéteylünkepek kifejezését adni, mely inkább az ellenkezőt hajlandó érvényre emelni; és a valószínűnek tetesőt csak csalfa álcáknak tartani.

Mellettem szól az is, hogy e madár csa-

Hízen talán csak nem akarjuk meghazudolni az ország azon körveleményét, mely szerint még mindig nem tekinthető elegendőnek azon áldozat, melyet a nemzet alkotmány szabadságkivívónak hozott. Hízen a dicőöségese en uralkodó, lovgias királyunk, és a nemzet védangyala, fölsége királyának legmagasabb bökés üségevel fényes alapját nem veti meg azon elismerésnek, melyet szabadságunk dicő bajnokai nem kértek, hanem kiérdemelték, szinte szegyelünk kellene magunkat azon őszeg miatt, melyet az alkotmány nemzet a dicőöknek, vagy vértanúk özvegyei és árváinak juttatott.

Vagy talán azt akarjuk, hogy ezen kínálkozó alkalmat is idegen útsérek aknázzák ki, és dugják szrebe a hasznót, melyet mi a legnemesebb csejra fordíthatnánk?

Ast akarónk tán, hogy a hely, mely csej-jénél és rendeltetésénél fogva, központjává válhatnék, nemcsak hadseregünk tisztjeinek, és a honvédségnek, hanem országunk értelmiségének is, oly elemeket gyűjtsin virányaira, melyek ahelyett, hogy annak fölvirágzását és nemzetközi híret emelnék, ast a kalandorok és szédelgők tanyájává súlyoscsák?

Nem! est egy becületés és előrelátó magyar és jó hazafi sem akarhatja!

Minekünk meg kell vásárolnunk e palatát nemcsak azért, mert annak jövedelmességét számításba véve, annak összes árát csak is előlegesnek, hanem azért is, mert annak megvásárlása az egész Balaton-vidék jólétét, szellemi és anyagi felvirágzását eszközi és oly szent tartozást rovunk le vele, melynek törlesztését rég sturgőnek mondá ki nemzet halája.

De mikor e nemes alapokra fektetett üzlet még esenkívül Balaton-Füred felvirágzásának és haladásának is emelytjeül szolgál, mikor ezen üzlet a társadalmi műveltség tényezőjeként is közelehat, mikor ezen üzlet minden eszközt szolgáltatunkba juttat, amelyely országunk jó híret és nevét a külföld előtt is igazolhatjuk, csakis büns hazafiatlanság és káros közönbőségnek számíthatók be, ha azt végre nem hajtánók.

A nemzet méltóságának megfelelőleg minden számító hazabózást és hazavonást mellőzve, est ügynély-gyhangulag kell kimondani, hogy e palatának a nevezett csejra való országos megvétele nemcsak jó és üdvös tény, hanem a legnemesebb nemzeti kötelesség.

Az egész őszeg, mely a megvételhez szükséges, alig csinál csak észreve-

hető hézagot is országos kötelességünkben, míg az az ur, melyet mellőzése ána országos erkölcsi hírnevünknek lenne a sírgődre.

A hely, melyen ezen csejjai által monumentálissá tehető palata áll, gazdaság föl van ruházva mindazon tulajdonokkal, melyek könnyen egy használatuk fel, hogy míg a hely emeli az épület becését és érdeket, viszont az épület kölcsönösön érdekeltéget és élénkiséget a helynek.

Költői regényes vidék, üde levegő, közél főváros a jó halakban gazdag Balaton gyógyvis, szőlős halmok, a testi és lelki legnemesebb szórakozásnak különbféle nemei, mindannyian segédkezet nyújtanának arra, hogy a töntebb már kijelölt legmagasabb csököl, ne csak megközelíthető, hanem elérhető is legyenek.

Uraim! Országunk tisztel képviselői! az általam bemutatott jelen emlékiratban, az országos közvelemény érzulete, a hazafias becületés és lovgiaság, a kegyelet és hála nyilatkozik, amely a még most is égő se be ke t behelészti és a multat a jelenben kibékíti, ennél magasasabb csej ember szemé és lelke előtt nem lehet, azért szent a hitem, hogy javaslatom általános helyszeliséssel fog találkozni.

Miután pedig úgy velem, hogy jelen javaslatom, a fennálló ügyrend szerint az illetékes bizottsághoz lesz utasítandó, örömmre fog szolgálni, ha a tisztelt bizottság akkor, mikor szükségesnek látandja, velem személyesen parancsolni fog, amikor kedves kötelességemnek fogom tartani, nemcsak a szükséges felvilágosításokat adni meg, hanem úgy be vágó további tendenció néve is készséges közbenjárásomat felajánlani. Maradván a történetben különben is kiváló jelentőségű helyet elfoglaló, a hazafias tevékenység terén anyvi, világharmányjal küzdő országgyűlésnek nagybecsűlésem kijelentése után

Pozsony, 1878. április 14. én.

hű hazafi szolgálja.
DÉVAVÁNYAI IDŐSB HALASY BELA,
48-49. honvéd százados, Zala, Komárom, Heves, Szolnok, Szabolcs, Selmér, Bihar, Bekés vármegyék volt táblabírája. (Lakásom: Pozsony, Virágvölgy, Schiffler-palota 528. sz.)

Jegyzőkönyv.

a nagy-kanizsai általános ipartársulat választmányának 1878. évi május hó 6. és 13-án folytatva tartott rendes üléséről.

Jelen voltak:

Elnök: Henc Antal, alelnök: Kápli Antal; a választmányi tagok közül: Sallér

kék — illetőleg némi tündéries szerű mondat által föltűnővé tenni, s hogy ezen mondat néha mennyire nevétségös voltak, s mennyire meghaladák a valószínűségnek csak látszatát is, arról csak annak lehet fogalma, a ki a mult idők tanulmányozásával — és az állati élet behatóbb vizsgálásával foglalkozik. (Folytatása köv.)

LAKATOS KÁROLY.

Witt Fülöp talány gyűjteményéből.

III.

Van egy furca sajtáságu Néger-testvépár; Egymás nélkül semmi áron Sehozá s jár.

Emberhaszn táplálkorrán Mint a kőst legény; Mindergy néki, aszony, férú Gasdag vagy aszény.

Ha a gromrát astán végre Elrontotta már. Flasztromt kap az orvosót A hű testvérpár.

IV.

Mély aknában nemes ércsel születtek, Hajh! de hamar állt a balsors mellettem; Fabörtömbbe holtomligan zártam. Nagy a haszon, mint azóta már adtam. Mint a gyertya mindig rövidebb leszek Mint a gyertya én is nagy fényt terjesztek

V.

Hatalmas óriás vagyok, Erőm, csodám ily nagyok!

Parányi törpe egyszerzemind Mely nem sujt és nem is legyint.

Gyógyír legmelyebb sebekre, Méreg, öls, szivre kedvre.

Remek egy kép, szépen festve, Szép egy ötletny — kikeresve.

Finom kovácslásu fegyver: Tegnap vödött, ma meg megvert!

Használos egy, mint nyílt meg adólt, Mert találom mindig a csélt.

Nagyhécsű és szent egy szög, Majd meg hasonlósó ál-ok!

(Megfejtési határidő jun. 1.)

jeit nem pajzanságból, hanem inkább kiszámított valóságok rosszakaratból — sőt vérszombjól követi el, s úgy látászik — mint egy muszka tábor — csejja nem csak a barbar vérengzés, hanem a tökéletes megsemmisítés. Az ilyen szokások és hajlamok pedig nem mutatnak könnyelműsége, hanem inkább a legnagyobb öntudatos vadásgra, a miből nem hiányzik a psychologia, természetesen önző cselokra fölhasználva.

A mit s i v n e k neveznek, az ő nála teljesen hiányzik; kedélyét illetőleg, már itt van alkalmunk valami jót is elmondani föléle: ugyanígy a kedély nála egy e d ű l a f i a i í r á n t i b á m u l a t o s a z e r e t e t b e n n y i l v a n u l.

A karvaly valóban igen szereti apró ivadékat; mindamellett a fészékesedőre nem igen mer lecapálni, hanem derekas zajt csinál és folyvást a fészéka fölött szalong, s csak kivételösen ül le valami közeli fára. Azonban ez nem mindég van így, több ízben tapasztaltam, hogy családí életének meghabortója — az ember iránt — igen nagy támadási hajlandóságot mutatott, sőt fővegét is majd elkapja.

Szülői szeretetét az is elég bizonyítja, hogy a fészékből csak akkor repül ki, ha a fakemény ütögetetik, holott nálánál sokkal nagyobb ormardarak már akkor elvovalnak, ha az ember közeledik hozzá vagy a fészéka alatt meg áll.

Azonban a szives olvasóí figyelmeztetem, hogy dacára a fent elmondottaknak, madarunk nem tartozik az érzékeny lények közé, az ő idegrendsere nincs úgy alkotva, hogy minden csekélység arra hathasson; ő valódi ormardár, a melynek alkati rendszere nincs kitéve az érzékenykedés többféle behatásainak, a mely csak a finom alkatú madarakra bír, befolyással.

A karvaly életében igen sok sajtóst észlelhetni, s szinte csodálkozik azon, hogy ily lény mint ő, a költők előtt észrevétlen maradhatott. Pedig az ő életfolyama, jellege és erkölcsi igen jó hasonlatosságokra adtak volna alkalmat. S mégis, őt sem a költők meg nem említik, sem az ókor népei nem tarták érdemesnek valami különös regével összekötésébe hozni. Pedig az ókorban szokásos volt a föltűnőbb állati alakokat bizonyos történetes-

Lajos, Topolits József, Weinberger Zeigmond, Kiss Ignác, Földy Ferencs, Murakósy Lajos, Bentisk József, Nagy Károly, Samu József, Vass Károly, Leber Ignác, Szommer Károly, Dávid János, Lirheim Lajos, Kopfmahler Károly, Páll Sándor, Engel Adolf és Fehér György urak.

Tárgyai:

1. Kláuzer Károly kéri a választmányt, hogy a bérhelyiségért 4 1/2 óra eső ósszeget utalványozni sziveskedjék.

Mintthon a bérhelyiségből idő előtt a választmány kiköltözködni kényserítetett: ekkor fogva a huzcolkodási költség 5 frt. leszámitással nevezetnek 10 frt követelése utalványozott.

2. Jegyző, helyesen érvelt indítványát olvassa fel a választmánynak, melyben az ipariškola felállítását óhajítja kimondani, s ennek léteíthetését úgy véli kivíthetőnek, ha a nagytekintetű iparkamara megkeresetetik, hogy az évi költségvetésébe felvett s Magyar Orv, Sümegh, Szegszárd, Zala-Egerszeg és Nagy-Kanizsa városok iparos tanoccsai oktatására önkénynt felajánlott 2000 frból évenként 800 frt szubventiót adni sziveskednek.

A választmány ezen indítványt köztetszéllel fogadta; az ipariškola felállítását kimondja azon hozzá adással, ha nevezett iparkamarától évi szubventió nyeregd; az ez érdemben felterjesztendő kérvény szerkesztésére t. Lengyel Lajos ügyész ur felkérétni határozottak.

3. Alelnök, Perkó Péter társa Weinhofer Gyula szobafestőnek 2 frt beírásdíj mellett leendő felvételt jelenti.

Felvétetett.

4. Alelnök, jegyző tisztelet díjának félóráról szóló nyugtáját mutatja fel.

Utalványoztatott, s kifizetésére pénztárnok utasítatik.

5. Altmann Mihály ipados mester ur bemutatja Lemmer József igazos tanítványának nála töltött 3 évi tanoccs idejéről sajtó kezűleg kiállított bizonyítványát; kéri a választmányt, hogy a „Tanuló levelet“ fentírt ifjunak kiállítani sziveskedjék.

A választmány, nevezett ifjunak kitűnő sikerrel bevezgett iskolai és tanoccs éveiről tanucskodó bizonyítvány alapján a „Tanuló levél“ kiadását elhatározta, melynek teljesítésével az illetők megbízattak.

6. Alelnök felmutatja Streitman József ur által Gyöngyösön szerkesztendő, s a hazai ipar érdekeit melegen pártoló lap megrendeléséről szóló felhívást s ezzel kapcsolatban a „Nyilatkozat“ ot.

A lap megrendelésével jegyző bisatik meg. 7. Kápli Antal ur, egy legközelebb megtartandó tavaszi táncmulatság elhatározását indítványozza.

Helyeslő tudomásul vétetik s ennek mikor és miképeni teljesítését tárgyaló tervezet elkészítésével egy öttagu bizottságot névzerint: Kápli Antal, Lengyel Lajos, Engel Adolf, Földy Ferencs és Szommer Károly urakat bista meg.

8. Dattler János tagtára állítása szerint alelnök, Kopfmahler Károly által gyanusítottat, jelenlevő est tagada:

Dattler János a legközelebb tartandó választmányi ülésre meghívandó, hogy erre vonatkozólag szóval vagy írásban adja be bizonyítékát, ellenkező esetre vádló a tagok sorából kizárandó.

9. Egy választmányi tag vádolja Kopfmahler Károlyt, miszerint ő a ipartársulattól nyilvános helyen rágalmakkal illette, illetőleg piszkolta.

Est utóbbi vádra vonatkozólag, miután Kopfmahler ur meghallgatván, a tényállás a választmány meggyőződése szerint kétséget nem szenved, a választmány az ipartársulattól érkezeny megáértve látja, és hivatkozva az alapszabályok azon pontjára, mely szerint az ipartársulat minden tagja a társulat becületét fontartani köteles; Kopfmahler Károly urat, mint az egylet alapszabályai és lényeges érdekei ellen működött,

megejített szavazás utján az egyleti tagok sorából kizárja. Fölűtfolyamodása a kögyűléshez fenntartván.

10. Ezzel kapcsolatban Kopfmahler Károly az általa kezelt könyvtárnoki állásától felfüggesztetvén, helyette ideiglenesen Szommer Károly helyettesítetetik, s a könyvtár átvételére Henc Antal elnök ur, Engel Agolf és Szommer Károly urak kérétek fel.

11. Axter Ágost tag, egy választmány és egy temekeséti behívásért járó díjt keralványoztatni.

Ezen szolgálat az ő lemondása alkalmával történtén, a választmány 3 frtot utalványos részére kifizetett, mire pénztárnok utasítatik.

12. Az iparszegedek önképső egyletének e hó 19-én a „Komlóhos“ címzett vendéglőben tartandó gyűlésére áttett meghívást olvassa elnök ur.

Ezen gyűlésre a választmány részéről 3 tagu bizottság küldetik ki, névzerint: Leber Ignác, Nagy Károly és Weber Mihály urak.

Kmf. Jegyezte: JUHÁSZ PÉTER, társulati jegyző.

KÁPLI ANTAL, alelnök.

Helyi hírek.

— **A fagyos szentek napját elmúltak** anélkül, hogy káros hatásuk lettek volna, a harmadik nap pláne szép melegen köszöntött be a így a legveszedelmesebben átcsúttunk volna, most csak könnyűlőjen meg rajtunk est. Orbán is a akkor oly termésünk lesz, mint tíz év óta nem volt. Ránk is férne már csakugyan egy kis isten áldás.

— **Lapunk** mult számában közölt gyász-hírünkös követők gyászjelentést vetünk: Tuboly Jenő maga és kisokor gyermeke Jenő, ipja Újváry Illés, napa Kis Mária, ugy ezek gyermekei Joesta, férj. Simon Zeigmondné, Aladár és Géza szomorodott szívvel jelentik forró szeretet nevének illetőleg anyja, leányuk, testvérük és sógoronjúknak Tuboly szül. Újváry Irmanak élte 22-ik évében e folyó hó 17-én délután 6 órakor a halotti szentegés újatos felvétele után tüdővészben történt gyászos kimúlást. A boldogult hült tetemei f. hó 19-én délután 6 órakor tetettek a zala-sőjtéri sírkertben örök nyugalomra. — A szentmise áldozat pedig folyó hó 20-án délelőtt 10 órakor a helybeli plébania templomban tartott meg. Kélt Zala-Sőjtér, 1878. május hó 18-án. Mély fájdalommal lepte meg e szomorú hír városunkat, melynek öblében élte le gyermek éveit s ifjuságát felé a megboldogult; itt virult fel a szép virág, kinek elhervadásáról olvassuk a megdöbbenő halotti jelentést, — őszinte részvét borong itt minden arcson, s a távolaság dacára sokan meuttek el a végtesztelezt megadni hamvainak. Nyugodjék békevel új otthona csendes temetőjében. Legyen áldott emléke!

— **A nagy kataszt** iparos segédek önképső egyesülete f. hó 19-én csakugyan megalakult. Az iparos segédek szép számban voltak e gyűlekezeten képvisele, míg a polgárság részéről igen kevesen jelentek meg, melyből az tűnik ki, hogy sokan e nemes célt átérteni nem tudják. De mindazonáltal reméljük, hogy a majd kibocsátandó pártolólag aláírásíven városunk értelmisége a lehető legnagyobb számban fogja képviseleti magát. A gyűlekezet pontban 5 órakor nyitottat meg. Dóor István megválasztott korelnök ur a jelen voltak szívélyesen tüdővölésé, felkérte Németh Simon urat e kérdés fejtegetésére: „Vajjon csíziserű és hasznos volna-e egy iparos segédek önképső egyesületének felállítása Nagy-Kanizsán vagy sem?“ Németh ur a fentidézett kérdés fejtegetésével leköté a jelen voltak általános figyelmét s helyesen érvelt talpraesett beszédének minden pontját lelkesült élzések és helyeslések követték. Est követte Dóor István urnak rövid de hatásos beszéde. Végre hogy a jelenlevő német ajku közönség is tájékozást szivesen hessen magának az egyesület csejja és haszna felül Vankó Ferencs ur tartott egy rövid magyarázatot. Ennek végzetével Németh Simon ur e felkálítását: „Éljen a nagy-kanizsai iparszegedek önképső egyesülete!“ szűnni nem akaró hasznáj élzense követte s az egyesület megalakultnak mondatott ki. Ezután az alapszabályok kidolgozására a hetes bizottság egyhangulag beválasztattak: Németh Simon, Dóor István, Földy Ferencs, Vankó Ferencs, Fehér György, Heisenberger János és Brenner Emil urak. E hetes bizottság szolgálatára egyhangulag Varasdi Ignáté választottat meg. A gyűlekezet befejezésével Németh Simon ur indítványára meg egy huszonötös „vigalomrendező bizottság“ alakult. Ezután a gyűlekezet vider kedélylyel szöszöszölt. Adja isten, hogy büsgő iparos segédeink nemes törekvésést mindvégig a legjobb siker koronázza.

— **Csigány temetése.** F. hó 20-án egy muzsikus csigányt temettek városunkban; barna pajtásai hegedűszóval kísérték ki az örök nyugalom helyére a bucsuzatoul az — „Isten áld meg a magyart“ huzták el neki utóljára. Bizonyosan est vol: a nótája életében. Bár csak átvinné a más világra is e szép hönfáld, ha az isten előtt is úgy elhaszná, mint itt nekünk a siralom völgyben, nem hissem, hogy meg nem könyörölne rajtuk. Nyugodjék békeben!

— **Zala-Sz. Mihályon** Horváth Mór ur 3 cselédje a napokban homokot hordott házi cselókra; rakodás közben egyszerűcsak a kivajt domboldal rájuk szakadt est — betemette őket. Kettő nagy nehezen mégis kitépáskodott, a harmadik azonban a halál martaléka lett.

— **Szerencsétlen esés.** Lapunk zárúval vesszük a szomorú hírt, hogy Varga Imre honvéd alezredes Kaposvárról lováról leesve kétszer lábát törte.

— **Jenőválas.** A keasthelyi gazdasági tanítástest hallgatói mint a mult számban

közöltük, június 1-én „Hévízen” tavaszi mulatságot rendez. Erre névbe, a kik meghívót nem kaptak volna a arra igényt tartanak, sziveskedjenek a rendező bizottsághoz fordulni Keszthelyre.

— **Próbátel.** Tersánczy József orvos ur s ismert gazdászunk f. hó 19-én tartotta vizsgálatát a feygyeancs iskolájában. — A kérdészetek mindnyájan helyesen feleltek és pedig alapos fel fogás után, mit t. T. ur ritka szakavatottsága, könnyed, vonzó előadása eredményezett. — Nálja jeles szakértelemmel hasonló didactika párosult, ez az oka, hogy a kevésbé érdekeltek is szivesen hallgatja előadását, mit rendszeresen odaillő példák kedélyesen fűszerez. — E ideig a szőlőzet legeszközesebb ismeretét sajátították el a feygyeancs-tanulók, mi folytatólag a borászattal leendő kiegészítve. — A magas miniszterium az údvös intézménye valóban megérdemli a sokasoros elismerést, a annyival inkább azon t. fértu, ki mindert csapán emberbaráti szeretetből, díjjalanaul teljesíti. — Tek. Luky Kristóf kir. ügyész ur által hivatalosan tolmácsoló közösen mellett fogadja érte mélyen tisztelt T. ur legmelegebb halálakat a szerencsétlen embertársak nevében is. Tartas meg az ég köijónak szentelt életét számos éven keresztül, hogy példás honiúi buzgalma meg igen sokat használhasson szeretett hazájának.

Egy jelenvolt.

— **A fővárosból.** Budapest 1878. május 16-án. Tekintetes szerkesztő ur! Köriük, egyetemi hallgatók „Vas-zalai ifjuság”-a létezéséről már hallottak hirt a „Zalai Közlöny” igen tisztelt olvasói. — Az egyetemen évek óta majd minden megyebeli ifjuságnak meg van a maga „köre”, hol a barátságos a társas szellemet felélesztették a fenntarthaták, — nem volt hát alaptalan részünkről sem azon óhaj, vajha mi, vas- és zalai ifjak is ily társaságban egyesülhetünk! Évekkel ezelőt hajbörzést szenvedett e szép terv, — ez év elején azonban, újra felmerült, — mondhajjuk jelenlegi elnökünk Dömötör Lajos fáradhatatlan buzgalma hatott oda, hogy — bár erős küzdelmek között — körünk megalakult, — a most már büszke önértelét mondhajjuk, hogy virágzik. — A kebelében 70 tagot számláló kör minden alkalommal szép jelét adta a nemes és jó iránti indulatának. Nem szép ugyan az öndicséret, — de az igazság kimondása nemes tulajdon! Legyen szabad hát a közel múltból egy példát hoznom fel. — A múlt hó végén, Udvary Ferenc, körünk Vas megyéből való tagjai nagyobb részének volt iskolatársas Csatkányban jobb létre szenderült. A mily falodalommal értesültünk e leusóti hír szomoró valóságáról, ép oly örömmel ragadtuk meg az alkalmat, hogy elhalt társunknak egy koszorú, — a bánatos atyához intézett részvét iratban megadjuk az ő megilleté végnő tiszteletet. — Az e hó 7-én elküldött valóban remek cserkoszoru széles fehér selyem szalagján aranybetűkkel e felirat volt olvasható: „Felejtethetlen barátjának, Udvary Ferencnek, a „Vas-zalai ifjuság”; — Budapest 1878. május havában”. Nyugodjék békében a jó barát, — legyen könnyű felette a hant! Aludja hosszú álmát csendesen, — ne zavarja semmi, — a s álmódjék szomorú társai szeretete, — a méltó bánatáról! A társas szellem felélesztését és virágztatását is minden tekintetben előmozdította a kör, nemcsak saját kebelében, hanem némi részben kifelé is. Március hóban, meghívott vendégek szives jelenlétében egy jól sikerült kisebb körű házi koncertet rendezett saját helyiségében. — E hó 12-én pedig a budai hegyekre kirándulást. — A kör rendezet tagjai közül sokan hiányoztak, örvendetesen láttuk azonban a szép számmal megjelent vendégeket, kik között volt — névjegye szerint: — Mehemed Assim bey, chancelier du consulat général ottoman, alkonzul is, a szép termeltt osinos fiatal barna magyar barát, kit a kör büszkén vall diasztagjának; — ürhető kijelölés bezzeli nyelvünket, a maga is fiatal ember lévén, nagy kedvelője a fiataloknak! Ebből után 2 1/2 órákor indult ki a kis karaván a kör helyiségéből; — a budai lánchíd fölött lónovaton szállított bennünket a fogas kerekű vaspálya indóházáig, honnét a fogas kerekű fel a sváb hegyre jutottunk. — Bejárva a hegyeket, este felé az Eötvös nyaralónál állapodtak meg. — Ott aztán barátságos oszonna mellett megkeszödték a jökevény pohárköszöntések: körünk elnöke Assim bey-re, — Assim bey a „deli” magyar nemzetre, — Winter ur a kör tiszti karára emelte pohárát. — Később ugyanazon uton, melyen jöttünk, — végén és rendben visszavertünk a főváros falai közé! S végül még néhány szavát! Ha most, midőn e tanév már vége felé közelg, visszatekintünk e lefolyt néhány hóra, körünk történetére, — ha megdöndöljük, mily előzmények után, s mennyi küzdelembe került körünk létrehozása, s hogy mindennek dacára e kis kör rövid időn mennyi tevékenységet fejtett ki, mennyire felvirágzott: telemelt fővel tekinthetünk a jövő elé! — S ha majd az év végén lemondunk eddig viselt tiszünkről, — a jövő évre azon

édes meggyözödésekben adjuk át a kormányzatot az új tiszti karnak, hogy mi megtettünk a kör érdekében a menysit lehetett, s hisszük, hogy ügyes vezetése mellett e szápmennyű kör csak emelkedni fog, de hanyatlani nem! Vértessy Béla a „Vas-zalai ifjuság” ez ideje alelnöke.

— **Alsó-Lendva** 1878. évi május 15-én. Igen tisztelt szerkesztő ur! Az alsó-lendvai jöteköny négyelvt táncszívalommal összekötött hangversenyét e hó 11-én megtartván, engedje meg, hogy eredményéről becses lapja hasábjain számolhassanak. A bevétele volt, és pedig belépti jegyekből 72 frt, fölfűzetésekből 65 frt 10 kr. Összesen 137 frt 10 kr. Kiadások 95 frt 82 kr. tiszta maradvány 41 frt 28 kr., mely összeg a négyelvt alapítókéjéhez csatolattott. A csak most alakult és a kezdetlegesség nehézségeivel küzdő egylet első lépése a czél-felé tehát eredményt mutat és ebből folyólag nem vádoltathatunk talán szerénytelenséggel, ha azon feltevéstünk adunk kifejezést, hogy egyletünk, melynek czélja a legszebb, és leg-nemesebb a többi hasonnyá és czélu egyletek példájára kis városunkban is megerősödni, és jöteköny működését, rövid idő múlva megkezdeni képes leendő. E feltevéstünk megdönt-hetlen garantáját városunk és vidéke minden szép és jórt lelkesülő hölgyközösségének azon készségében találja, mely előbb a török sebesültek segélyezése, és legutóbb a hangverseny alkalmával oly impozans kifejezést nyert. Legyen szabad tehát ezen alkalommal a fel-fűzetőknek kiválóan pedig a nemes szívű és igen derék hangversenyzőknek, nevezetesen: Skublita Imréné urnőnek, Zárjeczky Gizella és Travnik Irma urhölgyeknek, Bogdán Lajos és Horváth Ferencz uraknak szives hatihatos közreműködésükért az egyletünk nevében melyen érzett halánk, és köszönetünknek kifejezést adni. A babékoszoru és számos szép öketkoszorok, melyekkel a hálas közösség ritkai valóban dicseretere méltó művészi előadásukért megtisztelt, idővel elhervadnak ugyan, de a méltó tisztelet, és kedves emlék köztünk örökké élni fog. Fölött fizetni szivesek voltak következők urak és hölgyek: Stirling Antal eszperes 5 frt, Skublita Imre 4 frt, Lenk Odón 4 frt, Hencz Lajos 4 frt, Nunkovits Sándor 4 frt, Király Mórón 3 frt, Kovács János 3 frt, Hajós Mihály 3 frt, Guggenberg Károly 3 frt, Bub Károly 3 frt, Keserű Ferenc 2 frt, Lendvai Mátás 2 frt, Kiss Béláné 1 frt, Kelcz Gyuláné 1 frt, Kelcz Gyula 1 frt, Guttier Katalin 1 frt, Ehrenreich Julia 1 frt, Zarka Zsigmond 1 frt, Deák Ferenc 1 frt, Pálak János 1 frt, Horváth Lajos 1 frt, Pap Dávid lelkész 1 frt, N. N. 1 frt, Schnortel Antal 1 frt, Moccsary János 1 frt, Tausz Feri 1 frt, Ságly Kálmán 1 frt, Isó Ferenc 1 frt, Schmidt Rész 1 frt, Karabélyos Elek 1 frt, Soós Pongrácz 1 frt, Travnik Lajos 1 frt és Bellasit János 60 kr. Ezen felül van még 5 frt, melynek adói magukat meg nem nevezvén, nevükét közölni képtelenek vagyunk. Király Mórón elnök. Hajós Mihály elnök. Guggenberg Károly elnök. Sza Gyuláné ellenör.

— **Zala-Egerszegről.** Van szerencém a n. é. közönséget értesíteni, miszerint tánciskolámat helyben f. évi május 20-án Simon Gyula féle hársban (a meghélas átellenében) ismét megnyitottam. Törekedni fogok, hogy a szabályszerű és rendez tanácstanáról már többszörönként meggyözödtöm n. é. közönség megelégedését minden tekintetben ismét megnyerhessem. Maradjak, magamat a n. é. közönség kegyes pártfogásába uolaj is ajánlva mély tisztelettel Rechnitzer József tanácstanót. Beiratások elfogadottnak a tánciskola helyiségében este nyolctól 8 óráig.

— **Gyászútr.** Ép lapunk zártával jelentik, hogy derék becsület és munkás polgártársunk Pollák Fülöp szabómester meghalt.

— **Rövid hírek.** Limákon egy ember fölakasztotta magát azért, hogy tíz év alatt 8000 frtot rakott a lutribra s egy krajczárt sem nyert. — Az iskolai takarékpénztárak a fővárosban folyton szaporodnak. — A tenger 60 millió tonna sórt tartalmaz. — Kelet-Indiából 25 millió font théat visznek ki évenként, tehát máris versenyez Chinával. — A pétervári hitelbank pénztárnoka Indcheoff 2 millió rubellel megszökött. — Az erélyi részekben minden száradból 2 ember a szorosok erdőtési munkájához rendeltetett. — Róssa István új pesti rablójának a király nem kegyelmezett meg; szombaton kivégették. — Nev-Yorkban kommunista zendüléstől tartanak. — A steier és a magyar határszálen a Pinka folyó mellett egy tyukászon rablójosság követtetett el. — A punici erdőben (Vasmege) egy nő halottstere akadtak, kitöröszöje, egy tartalékos katoná ölt meg, hogy tőle szabaduljon. — Hazánk legnagyobb fia Kosuth Lajos beteg. — Isgalmas jelenet fordult elő napokban a pesti cserzőn, egy ló megvadtul s a sétáló kőre rohant, sok embert elgázolt s kettő meg is halt. — Nagy földréngés volt Cubaban, melynek 600 ember esett áldozatul.

Ki nyert?
Budapest, máj. 20-án: 4, 22, 40, 18, 83.
Lincz, „ „ 39, 69, 46, 27, 44.
Triest, „ „ 34, 82, 59, 12, 48.

Irodalom.
— **Előfizetési felhívás** ily című munkára: „Akarjuk nemzetünk bajait gyökeresen gyógyítani? ... úgy: le a czimzésekkel!” A „szathmarmegyei Közlöny” után átdolgozta s a mohácsi és nagy karolyi néprevelési egylet alhájára kiadja aulirt. Az „igazi” szabadelvűnek és demokrátiásoknak ajánlja! ... A 6 nyomatott ivayi munka megjelenik: július 15-én. Előfizetési ár: 50 kr., mely hozám küldendő. Megrendelést azonban „utánvétel” mellett is elfogadjuk. Az elcizetők példányait kezdtérmint kapják. — 8 példányra egy tiszteletbeli adok. Az intézkedést legkedőbb június 10-ig kérem eszközölni! Mohács, 1878. május 15. Dr. Serli Sándor.

— **Dr. Apolló** zeneművelőírat legújabb kettő száma következő tartalommal jelent meg: 1) Légy ott, zenekép Wachtel Aurelto! 2) Polacca brillante Weber Károly Máriáto! 3) Előjátékok orgonára vagy harmoniumra Kapi Gyuláto! 4) Eljen ó, polka-mazur Baán Eendrőto! 5) L'amour de Soita, polka-francoise Meoelyi Józseftől! 6) Tűsben, gyors polka Höl Lőrincstől! A szongorázók és énekesek számára igen ajánlható folyóírat előfizetési ára egész évre 6 frt félévre 3 frt, a jelen szám ára 50 kr., mely a kiadóhivatalhoz (Budapest vár ország-hátsúca 94. sz.) legeszközesebben postautalványal küldendő be. Még folyton előfizetheti az egész évfolyamra. — Kivánatra a lap utánvételrel is küldetik.

— **A „Magyar Lexikon”** első füzeté eddig annyi példányban kelt el, hogy e hazafias vállalat sikere mintegy kétszázaléknál van helyzevo. A mi a magyar irodalomban majdnem hallatlan — ezen első füzeté alig egy hét után hét ezer példányban kelt el a az ország minden részéből érkező üdvözöl iratok s a vállalatot helyeslő nyilatkozatok arról győznek meg engem, hogy a mű egy tartalmas, mint alakilag megnyerte a nagy közönség tetszését. Ennek fogva, ha már eddig el voltam határozva, kitarító buzgalommal és lankadatlan szorgalommal a kitűzött czél felé tartani, e lelkesült a páratlan fogadtatás ezen elhatározásomat még inkább meg fogja szilárdítani. De mert megtörténhetek, hogy némely, a Lexikonban helyetigénylő dolgok a szerkesztő-gyűjtemél kikérültek, a közönség igényeit minden tekintetben kielégítessem, és hogy a mű, melyet nyujtani akarok, teljes és tökéletes legyen, szivesen nyitok a „Magyar Lexikon” három borítékálpján tért a közönség felmagtatásának s lelkiismereti kötelességemnek fogom tekinteni, ily felszólalásokat akár a borítéklapokon, akár az okvetlenül megjelenendő pótfüzetekben tekinthető venni. Kérem tehát a „Magyar Lexikon” szives pártolót s olvasót, hogy netáni, a mű tartalmát illető megjegyzéseiket velem közölai sziveskedjenek a legyek arról meggyözödvé, hogy én szives figyelemzeteiket a utbaigazításaitak hálas köszönettel fogom venni a azon lezak, hogy azok a Lexikonban helyet nyerjenek. Somogyi Ede, a „Magyar Lexikon” szerkesztője. Budapest, korepei-ut 68.

Vegyes hírek.
— **Egy bátor szathmári menyecske** május 11-én viradóra valami szajra ébredt föl. Kimegy az udvarra, s csakhamar meggyözödik, hogy nem roszan hallott, mert jár valaki a padláson s mint később kitűnt — nem valami istenes szándékból. Erre figyelmesse tette őt az is, hogy a padláson elébe létra volt támasztva, mely még az oate nem volt. Elkaptá tehát a létrát, s várakozott, míg az illető menekülai akar, mi csakhamar be is következett. S im leugrik egy vitélő baka, kit a fiatal menyecske rögtön nyakon ragadott, s minden erőlködése dacára — bár sok üleg árán — sikerült a tolvajt mind-áddig feltartoztatni, míg a férj is kijött s annak segélyvel megköltözvén a menekülékor is pár darab fehérenmüt rejtetőgő katonát, mint a „Szathmári Közlöny” írja, átszolgáltattak az őrjáratnak.

— **Vérfigyasszó tragédia** folyt le a napokban két testvér között Hevesmegye Bátor községében. A két testvér — mint az Eger irja, egy portás lakott. Az idősebb becsületesebb és takarékos kisbirtoku nőten ember volt, a fiatalabb család, megrovotti veszedő, ki már többször ült a börtönben. Egyszer részegen került háza s családját a legdurvább bántalmasta. Fejleszt ragadt s egy ürte ki őket a szobából. Az idősebb testvér úryéken megrogtá ezert öccsét, de az félteken dühvei bátyját elkérte kegyetlenül megcsángolnai s későben ordított, hogy megöl. A bátya kiisszadulit öccsét fojtogató körmei közül s vérgőzöt viszállatok szobájába s reá zárta az ajtókat. De az nem caillapult. A későben levő fejsszóval

bőstülten rohant a falnak s beszusta a befűtött kemencézet, ott akarván kirohanni. Az iszó parázs s a fojtó hőszeg visszariasztotta. Ekkor az ajtókat rontott. Azt kifeszítette s őrjöngve rohant bátyja szobájá felé. A szegény testvér kétségbeesett védelemhez fordult. Lekapta a falról revolverét s intette öccsét, hogy távozzék, különben reá lö. De az nem hallgatott a rémitő intésre s fejezét halalos csapásra emelte. Egy pillanat s veszevo van. A borzasztó helyzetben a bátya czéiba vette öccsét lábát a reá lö. Az őrjöngő testvér ázsosott. A lövés lábába furódott s viszeret talált. Menthetlen vérzés állt be. A testvér rögtön orvosért küldött, hogy megmenesse szomorú áldozata életét, a hivatásra pedig papért szallat. A pap megjelent, de a sebzett ember lsten káromkodással tiste el magától. Az orvos későn érkezett, csak halottat talált. A szerencsétlen testvér rögtön feljelentette magát.

— **Kaufman és Simon** hamburgi czég hirdetésére hívjuk fel a figyelmet; asó van abban eredeti sorajjegyekről, melyek főnyereményekkel bőven el vannak látva; ezen sorajjegyek nálunk is gyaníthatólag kelendőségű örvendnek. Ezen vállalat méltó a teljes bisalomra, miután állami jóttállással keszeltik s a czég szoliditásáraól országsszerte híres.

Üzleti szemle.

Nagy-Kanizsa. 1878. május 18.
E hetet derült nyáriás hőszeg napok tölték be, melyeket bár hűvös, de a növényzetnek semmiképp sem ártalmas hűk váltak fel. A reponvezések már többszörre elvirágotnak, s a gabnavezések pompásan fejlődnek.
Az útleiben további haladást tett a lanyha hangulat, mit a bűtérms reményei és a békés kilátások könnyen magyaráznak.
Buza hanyatló irányzatot követett és árából ismét 20 kr. vesztett.
Rosz némi kérdésszűtségnek örvendett, minök folytán árai fenntarthatók magukat mulhétai alapokon.
Arpa egészen el volt hanyagolva, árai csak névszerűen.
Zab csakély mennyiségekben befolyasztásra vétett.
Kukoricza ellanyhult. E czikk, melylyel nálunk oly hosszú ideig éltek kereskedelem tisztelet eddigi veszőhelyeken kevés figyelmet talált és csak a belsőkéslet fedezésére kelendő.

Műnőszeg szerint:

Buza	9. — 11. — — — — kr.
Ros	7.70 — 7.80 — — — —
Arpa	7. — 7.50 — — — —
Zab	6.80 — 6.90 — — — —
Kukoricza	7.90 — 8.40 — — — —
Köles	— — — — — — — —

K. B.

Zala-Egerszeg: Buza 12 frt 30 kr. — 12 frt — kr. Ros 7 frt 50 kr. — 7 frt 70 kr. Arpa 6 frt 40 kr. — frt — kr — Zab 6 frt 90 kr. — 7 frt — kr. Kukoricza 8 frt 40 kr. — frt — kr.

Szerkesztői üzenet.

2780. V. S. Vesspróm. A kérdéses onim a következő: a név s atán „Societe Konroisla” Paris 47 rue Turanne.

2781. V. L. Sopron. A szóban levő részvény ára 300 frt s nehez hozni jutni, mert nagyon kapós. Üdvözlet!

Vas uti menetrend.

Érvényes május 15-től 1878.
A buda-pesti időtműtató óra szerint,
indul Kanizsáról

Vonat szám	Ára	Ora	Perc.	Idő
205 Eszék, Mohács, Dombóvár s Fiuméba	4	48	raggal	21
216 Buda-Pestre	2	80	délut.	21
202	4	58	raggal	20
204	2	6	délut.	20
313 Bécsbe (Szombathely, Bécs-Ujhely felé)	8	80	raggal	30
301	11	48	délut.	30
315 Sopronyba	8	38	délut.	20
203 Triestbe és Pragerhofon keresztül	4	50	raggal	20
Grács és Bécsbe	4	47	délut.	20

Érkezik Kanizsára

Vonat szám	Ára	Ora	Perc.	Idő
216 Eszék, Mohács, Dombóvár s Fiuméből	1	41	délut.	20
206	11	11	estve	20
203 Buda-Pestről	4	20	raggal	20
201	2	5	délut.	20
211	9	44	estve	20
314 Bécsből (Szombath. Bécs-Ujhely felől)	10	27	estve	30
302	4	5	raggal	30
316 Sopronyból	11	53	délut.	20
214 Bécsből Grács, Marburg, Pragerhof	4	12	raggal	20
202 Triest- és Bécsből Marburg, Pragerhof felől	1	21	délut.	20
204 Triest- és Villachból Pragerhof felől	11	—	estve	20
Marburgba csatlakozás Villach s Francesfotba	—	—	—	20

Nyitlér.*

Felszólítás.
Schveder János nagy-kiszai szűlőstől bábos segéd felkérőit tartózkodás-kelést tudatni e lap kiadó hivatalában, melyek után bizonyítványt 15-lem átvétel. (609 1-3)
Eszék, május 19. 1878.

Körösy Gyula.
* E rovatt alatt külsőhátr feladáságot nem vállal a Szerk.

